БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
04-05-2021
Број
7W2-2-07-1-1382-10/21

Broj: S1 3 U 033377 19 U
Sarajevo, 27.04.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Fond za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Srpske, ulica Njegoševa 28A, Bijeljina, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1382-8/18 od 11.07.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 27.04.2021. godine donio je sljedeću:

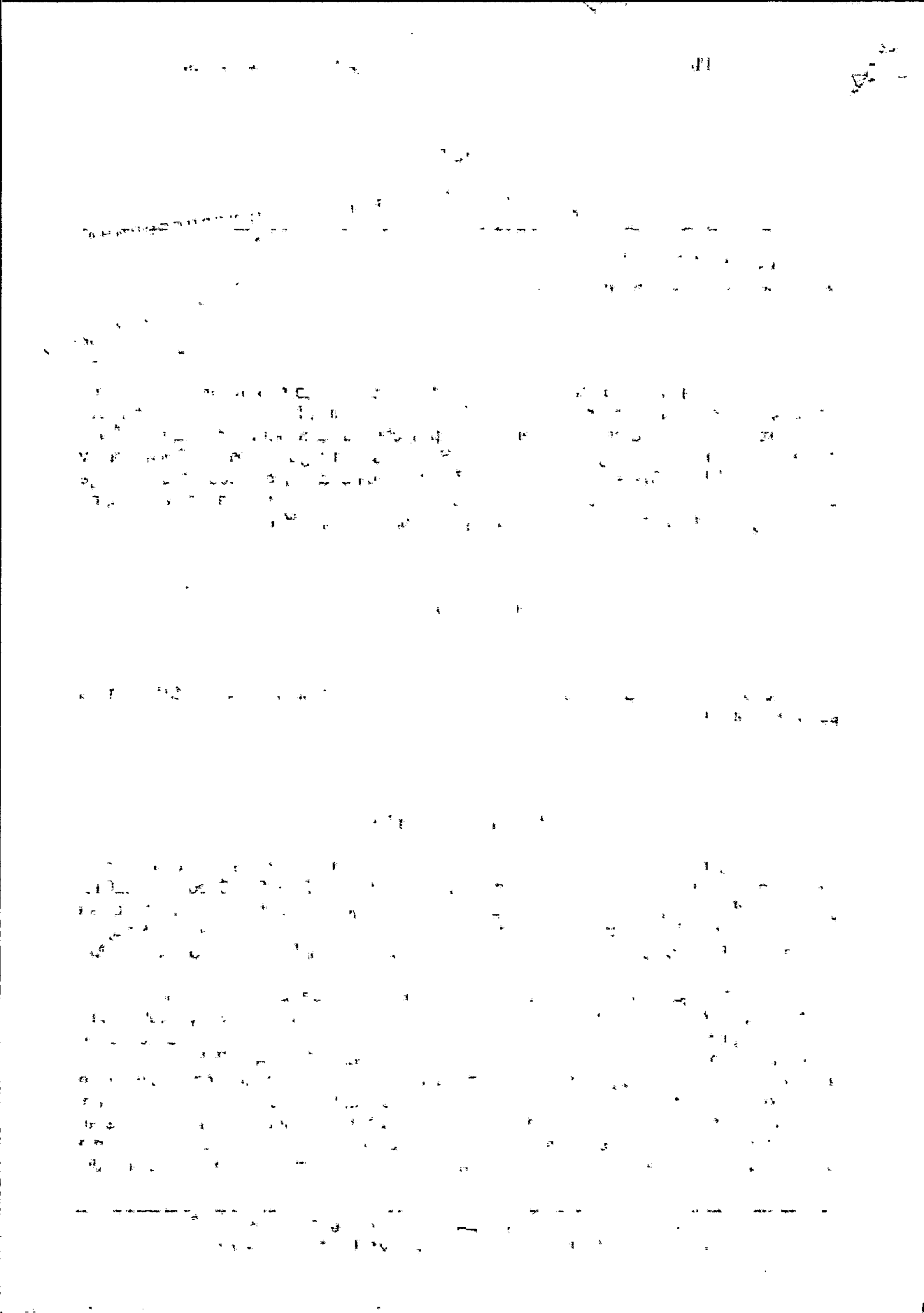
P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem djelomično je uvažena žalba ponuđača Sarajevo osiguranje d.d. Sarajevo i poništena Tenderska dokumentacija broj: OP-3/2019-3 od 23.05.2019. godine u dijelu koji se odnosi na Lot 2, Osiguranje motornih vozila zajedno sa Obavještenjem o javnoj nabavci. Uvažen je kao osnovan zahtjev ponuđača Sarajevo osiguranje d.d. za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00KM.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog nepravilne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH i nepravilne primjene Zakona o upravnom postupku BiH. Tužbom detaljno obrazlaže i ukazuje da je nezakonit stav tuženog da je tužitelj u tenderskom dokumentu postavio uslove suprotno odredbi člana 44. Zakona o javnim nabavkama BiH jer je kao jedan od kvalifikacionih uslova tražio da ponuđač ima zaključen ugovor o reosiguranju i da kao dokaz dostavi potvrdu izdatu od reosiguravača. Navedeni stav je nezakonit jer žalitelj potpuno neosnovano ukazuje da navedeni uslov nije srazmjeran predmetu nabavke i da je u suprotnosti sa odredbom člana 47. Zakona o javnim nabavkama BiH. Sve uslove koje je tužitelj postavio u tenderskom dokumentu kao i onaj koji se odnosi

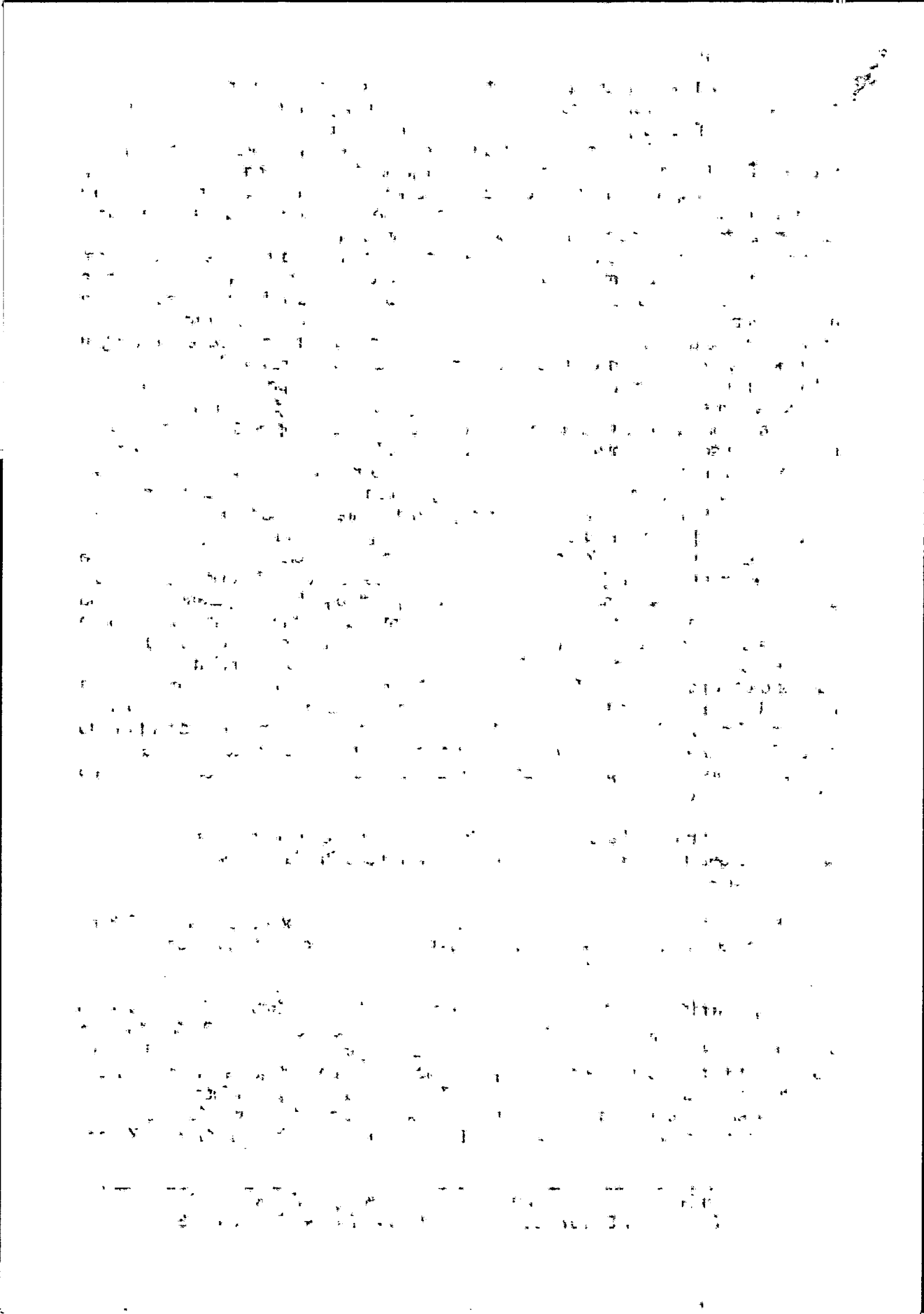
na ekonomsku i finansijsku sposobnost odnosno dokaz kojim su traženi ugovori o reosiguranju su postavljeni kao takvi da bi tužitelj zaštitio svoje interese imovinu i vozila čija ukupna vrijednost iznosi preko sedamnaest miliona KM, te su od opšteg interesa. Za svoje stavove, tužitelj u tužbi poziva i na praksu i stavove ovlaštenih predavača iz oblasti javnih nabavki. Tužena prilikom odlučivanja o žalbi nije imala u vidu da se u konkretnom predmetnom postupku ne radi samo o uslugama kolektivnog osiguranja radnika nego i uslugama osiguranju imovine i vozila tužitelja za koje je i traženo reosiguranje. Detaljno u tužbi obrazlaže šta je to osiguranje rizik od nastanka štete i interes koji mora da postoji da bi se zaključio ugovor o osiguranju. Navodi da je osigurana imovina i interes u vezi sa tom imovinom najznačajnija komponenta za ugovor o osiguranju. Stoga je tužena zanemarila izjašnjenje tužitelja u potpunosti. Da bi se imovina adekvatno zaštitila osiguravač mora da bude pouzdan i finansijski sposoban da izvrši ugovor posebno kada se uzme u obzir da društva za osiguranje pružaju svoje usluge tek ako i kada se šteta dogodi. Između ostalog, u tužbi ukazuje i da je jedan od uslova za uspješno poslovanje društva disperzija rizika a jedan od najčešćih disperzija rizika jeste reosiguranje. To se postiže na način da će reosiguravač preuzeti dio rizika i prenijet ga na druge reosiguravače u zemlji ili inostranstvu srazmjerno svom kapacitetu jer na taj način osiguravač obezbjeđuje sopstvenu sigurnost a istovremeno i sgurnost svojih osiguranika. Navedeno, kako to tužena i žalitelj obrazlažu u pobijanom rješenju, pogoduje osiguravajućim društvima koja u svom vlasništvu posjeduju reosiguravajuće ali ovaj navod po ocjeni tužitelja je upitan a osim toga i žalitelj ima zaključen ugovor sa reosiguravčem Bosna osiguranje d.d. Sarajevo.Obaveza prenosa dijela osiguranja je propisana i u odrebdi člana 52a). Zakona o društvima za osiguranje. Dakle, tužitelj ukazuje da je tenderski dokument postavio u skladu sa članom 44. i 53. Zakona o javnim nabavkama BiH i da je osnovni i jedini cilj zaključenje ugovora kako je to propisano u članu 72. Zakona o javnim nabavkama BiH, a opšte poznato je da se osiguranje vrši prema opštim i posebnim uslovima osiguravača koji su i prema odredbama Zakona o obligacionim odnosima sastavi dio ugovora o osiguranju. Međutim, tužena ne navodi u rješenju nijedan propis materijalni, te rješenje ne sadrži ni sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, a tuženi je primjetno postupao kontradiktorno, odnosno različito. U konačnici, tužena je pobijano rješenje donijela nakon proteka roka od 15 dana koji je propisan u skladu sa članom 111. stav. 11. Zakona o javnim nabavkama BiH i to nakon što je tužitelj dostavljao urgencije. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže da sud tužbu tužitelja uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovno odlučivanje tuženom.

U odgovoru na tužbu Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Zainteresirano lice, uredno obaviješten nije dostavio svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog uvažena je djelomično žalba žalitelja Sarajevo osiguranje d.d. Sarajevo, i poništena Tenderska dokumentacija broj: OP-3/2019-3 od 23.05.2019. godine u dijelu koji se odnosi na Lot 2, Osiguranje motornih vozila zajedno sa Obavještenjem o javnoj nabavci. Tuženi je ocijenio da je žalba žalitelja osnovana iz razloga jer je tužitelj kao ugovorni organ u tački 13.1. TD zahtijevao da ponuđači ispune uslov koji nije srazmjeran predmetnoj nabavci i suprotan je odredbi člana 44. stav 2. 3. i 4 Zakona o javnim nabavkama BiH. Uslov iz tačke 13.1. TD je suprotan i odredbi člana 47. ovog Zakona

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

jer navedeno nisu minimalni zahtijevi koje ugovorni organ postavlja. Tuženi je ocijenio da navedeni uslov ima diskriminirajući i ograničavajući karakter na konkurenciju pa je odluka kao u dispozitivu donesena u skladu sa članom 230. Zakona o upravnom postupku BiH i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

Odredbama člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) obrazloženje rješenja sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. U smislu odredbe člana 102. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, stranke u postupku dužne su iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju.

Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi, ovo vijeće cijeni da se osnovno tužbom ukazuje da tuženi nije dao ni jedan materijalni propis, ocjenu zbog čega je diskriminatorni uslov postavljen u tački 13.1. TD. S druge strane kao i u tužbi, tužitelj je dao razloge u pobijanom rješenju koji se odnose na navedeni uslov iz člana 47. Zakona o javnim nabavkama BiH, odnosno ekonomsku i finansijsku sposobnost ali tuženi nije cijenio to izjašnjenje. Naime, na strain 8/9 pobijanog rješenja samo se kratko navodi da je navedeni žalbeni razlog osnovan i diskriminatoran, te ima ogrnaičavajući karakter. Međutim, na osnovu ovako datog obrazloženja ni ovo vijeće nije moglo pravilno cijeniti zakonitost osporenog rješenja.

Zbog toga je vijeće tužbu tužitelja uvažilo a predmet vratilo na ponovno odlučivanje jer je u pobijanom rješenju izostalo valjano obrazloženje razloga odnosno odlučnih činjenica na osnovu koje je doneseno rješenje kao u dispozitivu. U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ovog rješenja, tuženi će nakon ocjene svih dokaza, izjašnjenja datih u upravnom postupku, donijeti novu odluku, pravilnom primjenom materijlanog propisa.

Slijedom navedenog, sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34.stav 2.)Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Ljiljana Lalović

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Ovlašteni uposlenik Suda

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

